

Prof. Dr. Şükran Yalçındağ
(1925-2005)

Sevgili Şükran hocamızı öte yakaya uğurladık. Benim tanıdığım Şükran hoca çok çelebi bir adam, bir beyefendi.

Onun bağırdığını hiç duymadım; kızdığı zaman ya kibarca uyarır veya surat asardı. Siz yaptığınızdan utanırdınız. Klasik Türk müziği çok sevdiği bir ilgi alanıydı. Öğrenciyken üniversite korosunda sınıf arkadaşları Nevzat Atlığ ve Selahattin İçli ile şarkı söylemişti. Keyfi yerinde olduğu zamanlar güzel sesiyle ritm tutarak Türk müziği söylerdi. Hoca şairdi ve bildiğim kadarıyla şairliği de öğrencilik yıllarına kadar uzanırdı. Zaman zaman şiirlerini okurdu. Nedense çoğu hüznünlüydü şiirlerinin. Bana öyle geliyor ki zaten hayata hep bir hüznün perdesinin arkasından baktı. Şükran hoca çocukluğunu ve gençliğinin tüm yazlarını Manisa-Alaşehir'deki bağlarında geçirmişti. Bağları ve de eşeğini çok keyifle anlatırdı. Ve her yaz tatilinde mutlaka uğrardı Alaşehir.

Kendisi, konusunda tanıdığım en bilgili insanlardan biriydi. Başasistan olarak geldiğim klinikte ondan enfeksiyon konusunda çok şey öğrendim. Özellikle Günay'la yaptıkları vizitler hem öğrencilerin hem de asistanların çok keyifle ve öğrenerek izlediği bilimsel tartışmalara dönerdi. Lale hala öğrenciyken o vizitlerden ne kadar çok şey öğrendiğini anlatır.

Çok onurlu, başı dik bir insandı. İnandığı doğrulardan asla

taviz vermezdi. Anabilim dalı başkanırken dönemin rektörüne de bir icraatından ötürü taviz vermedi. Bu olay kendisine pahalıya patladı ama o hiç aldırmadı. Saygımı bir kez daha kazanmıştı.

Türk Pediatri Kurumu başkanlığı yaptığı dönemlerde onunla yine birlikte çalıştık. Kongreler yaptık, birlikte derneğimizin dergisini çıkardık.

Şükran hoca yaşdaşı pek çok hoca gibi Atatürk Türkiye'sinde burslu, yatılı okumuştur tıbbiyeyi. Aydınlanma döneminin insanıydı ve o ışığını hep devam ettirdi. Atatürk ilkelerinin yaman savunucusuydu.

O benim sabah kahvesini birlikte içtiğim, birlikte çalışmaktan zevk aldığım ağabeyimdi. Sonraları eksikliğini hep hissettim. Söylediklerim Şükran hocadan bende kalanlar. Onu tanımış olmaktan mutluyum.

Bana çok katkısı oldu; kendisine borçluyum. Son zamanlarında onu göremedim; bendeki anısı tanıdığım Şükran hoca olarak kalsın istedim. Bencilce... Beni anlayacağını ve af edeceğini biliyorum.

Şükran hoca, şu anda klinikte öğretim üyesi olan arkadaşların olduğunu biliyorum. Bizlere hakkını helal et.

Öte yakada ışıklar içinde yat.

Prof. Dr.
Nil Arısoy